

/ — Δρακάκης Τζαρουχᾶς στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ τὸ μὴ γινώσκειν γράμματα / ἐγράφη ὑπὸ χειρός μου τοῦ ἄνωθεν μάρτυρος Γεδεοῦ με τοῦ αὐτοῦ θέλημα.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

799

Παντίκι

φ. 426^v

/ Φ 462

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 30/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ [ὑπο] / γράφοντος νοτάριου ἐδῶν παρὼν τὰ κάτωθεν δύο μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Νικολὸς Του[] / λα τὸ δὲ ἕτερον μέρος ἡ κερά Ἀντριάνα χήρα γυνὴ τοῦ ποτὲ Τζώρτζη Μπαρμπέρη[] / καὶ θυγάτηρ ποτὲ Σταυριανοῦ Χοντζιᾶ ἡ ὁποία ἄνωθεν κερά Ἀντριάνα λέγειν τὸ / πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκειται ἀπὲ ἀγορά ἐδικήν της καὶ τοῦ ἀνδρὸς της τοῦ ἄνωθεν / τοῦ ποτὲ Τζώρτζην ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι ἡγουν ξεμπελισμένον τὸ ὁποῖο ἀπὸ τὸν ξανμπε / λισμὸν ὁποῦ ἔχειν τὸ σπέρνου γέννημα εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀγίων Μπάντων εἰς / τὰ Καλαμούρια σύνμπλιο τοῦ Γλουμάκη Λαρδῆν καὶ μισερ Δράκου Σιγάλα καὶ τῆς καυκάρας τοῦ / μισερ Μαρκάκη Ἀναπλιώτην τὸ ὁποῖον ἄνωθεν παλαιάνμπελον καθὼς εὐρίσκειται ἔ / ρημον καὶ χωράφιν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Ἀντριάνα τὸ δίδειν καὶ παραδί / δει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολοῦ ο διὰ μισάρικον παντοτινὸν παίδιω / παιδιῶν τις με τις μόδους καὶ κοντετζιόνες τις κάτωθεν ἡγουν ὁ ἄνωθεν κύρ Νικολὸς / ἀπομείνει ὅτιν τὸ αὐτὸν ἄνωθεν πρᾶμα νὰ τὸ πιάσῃ νὰ τὸ φυτέψῃ ὅλον ἀνμπέλι καὶ / νὰ τὸ καταβολεύῃν τόσον ἐκεῖνον ποῦ θέν νὰ φτέψῃ ὥσαν καὶ τις παλιές ρίζες ποῦ ἔχει. / Ἀκόμη μέσαν νὰ τὸν μπιτάρην ὅλον καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃ καὶ νὰ τὸ κἀνῃ καλὰ καὶ ἐμπιστε / μένα στὴν ὥραν του εἰς κάθεν του κάματον καὶ κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα / ὡς προμετάρειν νὰ τῶχουν αὐτοῖν καὶ οἱ κληρονόμοιν τος παίδιων παιδιῶν τος αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς / καὶ νὰ μετεχένου πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραιμάτου διὰ τις ἐξοδες καὶ κόπους / ὁποῦ θέλει κάμου μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ εἰς τὴν νιτράδαν ὁποῦ ἡθελεν ξαπε / στείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κἀνῃ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσῃν τος ἴσια πρὸς / ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτην ποῦ ἡθελεν ἀγγίξειν τῷ νοικοκυρῶν νὰ / εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες με ὕξοδες ἐδικές

τος νὰ πηγαίνου τὴν μπάρτην τῷ νοικοκυρῷ / εἰς τὸ σπίτιν τος πλὴ εἰς κανέναν γγαί-
 ρὸν ὅπου νὰ μὴν ἐθέλασιν συμπιβάζονται ἢ αὐτοῖν / ἢ οἱ κληρονόμοιν τος νὰ
 μποροῦ νὰ τὸ μοιράζου τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρί / α τετάρ-
 τια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα περὸν νὰ τῶχουν καλὰ καμωμένο ὡς ἄνωθεν / προ-
 μετάρειν τὸ ὅποιο πρᾶμα λέγειν ἢ κερὰ Ἀντριάνα πὼς τὸ ἔχειν ταμένον τῆς / θυ-
 γατέραν τῆς ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὴν Χίον ὀνόματιν Φλουρέντζαν καὶ ἔττι διὰ νὰ
 μὴν ρη / μάζην παντάπασιν τὸ εἰρημένον πρᾶμα τὸ δίδειν ἢ ἄνωθεν μάνα τῆς διὰ
 νὰ ἀναστηθῇν / νὰ μπορῇν καὶ ἐκεῖνη ὄντας ἔλθειν ἐδῶν εἰς τὸν τόπον τῆς εἰς τὴν
 Ἀξία νὰ τὸ εὖρην ἀνε / στημένον καὶ κυβερνημένον ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κύρ Νικολὸν
 καὶ ἀπὸ τοὺς κληρονόμους του νὰ / τῶχην καὶ αὐτὴν πάντα παντοτινὸν μὲ τοὺς ἄνω-
 θεν. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος παν / τικίου βάζου καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ
 καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἤτοι νούμερο 10 / ὁ ἀλληλογήσας / καὶ σκανταλίσας
 νὰ τὰ ζημιώνεται. Ὅθεν ἔμεινα τὰ αὐτὰν μέρην κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέ / νοι παρα-
 καλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμη /
 λέσιν οἱ ἄνωθεν μερίδες ὅτιν νὰ κάμου καὶ ληνὸ μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα καὶ νὰ
 πάγην ἢ ὁ / ξοδὸν τῆς ἀνάμεσόν τος καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα σὲ τρύγος καὶ
 εἰσὲ πάτος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλα / θιάτικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν.
 / — Γεώργιος ἱερεὺς Καλαβρὸς μάρτυρας τὰ ἄνωθε —
 / — Φιλίππης Μαροῦ μάρτυρας τὰ ἄνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

800

Μισιάρικο

φ. 427^r

/ Ἐβγαλμένη Φ 463

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 30/ εἰς τὸ
 σπίτιν κάμου τοῦ ὑπο / [γ]ράφοντος νοτάριου ὁ κύρ Νικολὸς Χειλᾶς καὶ ἡ κερὰ
 Ἀντριάνα γυνὴ ποτὲ Τζώρτζη Μπαρ / μπέρη λέγοντας ἢ αὐτὴν κεράν Ἀντριάνα
 τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκεται / ἓνα κομμάτιν χωράφιν ἡγουν ἀρμυρὸν εἰς
 τὸ μέρος τῆς Σπλάτζας σύνμπλιο τῆς θυγα / τέρας τῆς ἄνωθεν Ἀντριάνας τῆς
 Ἐρήνης καὶ τοῦ μισέρ Χρυσῆν τοῦ Φρανκόπουλου τὸ ὅποιο / πρᾶμα τὸ δίνει ἢ
 αὐτὴν κερὰ Ἀντριάνα τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολοῦ ὁ διὰ μισιάρικον παν / τοτινὸν ἡγουν
 προμετάρειν ὁ ρηθεὶς κύρ Νικολὸς ὅτιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ ξανκλί / σην ἀπὸ τῆς